

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú Bíróság Balassagyarmaton, a 2008. szeptember hó 12.; szeptember 22.; október 30.; 2009. január 8.; április 19.; június 16.; július 1. és 10. napján megtartott nyilvános tárgyalás eredményeképpen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 2007. június hó 18. napjától 2007. június hó 21. napjáig őrizetben, azóta pedig előzetes letartóztatásban lévő:

... vádlott

bűnös:

- a Btk. 166. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés d/ és f/ pontja szerint minősülő különös kegyetlenséggel és több emberen elkövetett emberölés büntette kísérletében;
- a Btk. 175. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /3/ bekezdés d/ pontja szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett jelentős érdeksérelmet okozó személyi szabadság megsértésének büntetettében;
- a Btk. 170. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntetettében.

Ezért halmazati büntetésül **életfogytig tartó fegyházra és 10 /tíz/ év közügyektől eltiltásra ítéli.**

Megállapítja, hogy a vádlott legkorábban 30 /Harminc/ év elteltével bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A Salgótarjáni Városi Bíróság B. 368/2005/2. számú ítéletének a próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezi és a próbára bocsátást megszünteti.

A Btk. 170. § /1/ bekezdésében meghatározott könnyű testi sértés vétsége és a Btk. 271. § /1/ bekezdésébe ütköző és minősülő garázdaság vétsége miatt indított büntetőeljárást megszünteti.

A nyomozás során bűnjelként lefoglalt és a Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál a Bj. 31/2008. szám alatt lefoglalt tárgyak közül

a 6. tételszám alatti kristályvizes palackot;

a 7. sorszám alatti papírdarabot;

a 8. sorszám alatti műanyag flakont;

a 11. sorszám alatti öngyújtót **e l k o b o z z a**;

az 1. tételszám alatti fűmintát;

az 1/A. alatti földmintát;

a 2. tételszám alatti párnadarabot;

a 2/A. alatti hamut;

a 3. tételszám alatti padlószőnyeg darabot;

a 4. tételszám alatti szőnyeg darabot;

az 5. tételszám alatti az ágy égett részéből rögzített mintát;

a 9. tételszám alatti Tetrán kenőcsöt;

a 10. sorszám alatti gyógyszeres dobozt;

a 12. sorszám alatti hálóíng lefoglalását megszünteti és elrendeli azok

m e g s e m m i s í t é s é t .

A büntetőeljárás során felmerült 543.760.- /Ötszáznegyvenháromezer-hétszázhatvan/ Ft összegű bűnügyi költségből a vádlott külön felhívásra köteles megfizetni a Magyar Államnak 513.810.- /Ötszáztizenháromezer-nyolcszáztíz/ Ft-ot; 29.980.- /Huszonkilencezer-kilencszáznolcvan/ Ft bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli.

I n d o k o l á s :

I. A vád

A Nógrád Megyei Főügyészség a 2008. március hó 11. napján kelt, B. 1239/2007/46. BTÖ. számú vádiratában ... ellen a ... sérelmére megvalósított

- a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntette (I. vádpont);
- a Btk. 175. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett jelentős érdeksérelmet okozó személyi szabadság megsértésének büntette (I. vádpont 1. és 3. bekezdése); valamint

- a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő és büntetendő különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette /II. vádpont/ miatt emelt vádat.

A Balassagyarmati Városi Ügyészség a 2008. szeptember 4. napján kelt, B.681/2008/5. számú vádiratában ...vádolt ellen a ...sérelmére elkövetett a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott könnyű testi sértés vétsége, valamint a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és büntetendő garázdaság vétsége miatt emelt vádat; ezt, a Balassagyarmati Városi Bíróságon B. 413/2008. szám alatt indult büntetőügyet (B. 5/2009. szám) a jelen büntetőügyhöz egyesítette a megyei bíróság.

A Nógrád Megyei Főügyészség a 2009. május hó 14. napján kelt B. 1239/2007/61. BTÖ. számú pótvádiratában a vádat kiterjesztette: ...-t azzal is terhelte, hogy „2007. június 16-án koradélután, a 15.00-16.00 óra körüli időben ... vádlott és fia, ifj. ... sértett között előzetes szóváltás és veszekedés alakult ki. Ennek során vádlott magához vett - a házban több helyen tárolt és elhelyezett - benzinnel teli műanyag flakont, amelyből a gyúlékony anyagot a fia fejére és felső testére locsolta, amelyet követően megpróbálta a nála lévő öngyújtóval és összegyűrt újságtekerccsel meggyújtani azt, és így megölni őt. Sértett azonban észlelve ezt apjára ugrott, kivette kezéből az öngyújtót és az összegyűrt papírt, majd azokat ledobta a ház garázsszintjére. Az ezt követő kisebb dulakodás után vádlott felhagyott cselekményével.”

A vádkiterjesztésre tekintettel az élet elleni cselekmények minősítését végindítványában az ügyész a Btk. 166. §-a (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) és f) pontja szerint minősülő és büntetendő különös kegyetlenséggel és több emberen elkövetett emberölés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletére módosította.

Végindítványában az ügyész a vádat a módosítással egyezően tartotta fenn.

II. A tényállás

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a megyei bíróság a következő tényállást állapította meg:

1.

... vádlott magyar állampolgár, érettségizett, közgazdasági szakközépiskolát és élelmiszer technikumot végzett. Elmondása szerint pék, szakács és hivatásos gépkocsivezető szakképzettséggel rendelkezik.

Özvegy, eltartásra szoruló hozzátartozója nincsen.

Nyugdíjas, nyugdíjának havi összege elmondása szerint mintegy 60.000.- Ft. Állítása szerint vagyontalan.

... vádlott sem a cselekmény elkövetésekor, sem jelenleg nem szenvedett, illetve nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban.

A vádlott az egyén és környezete viszonyának kórosan eltúlzott értékelésén alapuló vonatkoztatásos (paranoid) személyiségzavarban és enyhe fokú szellemi leépülésben (dementia) szenved.

A vádlottnál gyengült emlékezőműködés, túlértékelések, paranoid élményfeldolgozás, a betegségtudat hiánya, feszült lelki működés, kissé hanyatlott intellektus, érzelmi és indulati esékenység, ingerlékenység, fokozott érzékenység, gyengültebb kritikai funkciók, életvezetési egyenetlenség, alkalmazkodási, beilleszkedési zavarok állapíthatók meg.

Bár a vádlott gyakorta fogyaszt nagyobb mennyiségű szeszest, a rendszeres és nagymértékű alkoholfogyasztás klinikai tünetei nála nem állapíthatók meg, idült alkoholistának nem tekinthető.

... több esetben volt büntetve:

- A Salgótarjáni Városi Bíróság az 1993. november hó 25. napján kelt, B.549/1993/2. számú végzésével zártörés vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.

- A Pásztói Városi Bíróság az 1993. december hó 10. napján jogerős B.209/1993/3. számú végzésével hatóság (hivatalos személy) megsértésének vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta.

- A Nógrád Megyei Bíróság a B. 43/1993/15. számú - a Legfelsőbb Bíróság Bf.III.2367/1993/18. számú ítéletével 1995. április hó 5. napján jogerőre emelt - ítéletével emberölés büntettének kísérlete miatt végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év 6 hónap börtönre ítélte.

- A Salgótarjáni Városi Bíróság az 1999. április hó 12. napján jogerős B. 666/1998/2. számú ítéletével súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt 8.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte.

- A Salgótarjáni Városi Bíróság a B. 280/2000/10. számú - a Nógrád Megyei Bíróság Bf. 41/2001/3. számú határozatával 2001. február hó 19. napján jogerőre emelt - ítéletével súlyos testi sértés büntettének kísérlete, 2 rendbeli veszélyes eb tartása kötelezettségének megszegésének büntette, és 2 rendbeli veszélyes eb tartási

kötelezettsége megszegésének vétsége miatt végrehajtásában 3 évi időre felfüggesztett 1 év börtönre ítélte.

- A Salgótarjáni Városi Bíróság a B. 862/2003/2. számú - a Nógrád Megyei Bíróság Bf. 49/2004/4. számú határozatával 2004. április hó 7. napján jogerőre emelt ítéletével - becsületsértés vétsége miatt 30.000.- Ft próbaidőre felfüggesztett pénzbüntetésre ítélte.

- A Salgótarjáni Városi Bíróság a 2005. augusztus hó 18. napján jogerős, B. 368/2005/2. számú ítéletével közveszéllyel fenyegetés vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta. Ezt az ügyet a megyei bíróság a jelen üggyhöz egyesítette /Be. 265. §-ának /2/ bekezdése/.

2.

... vádlott 1973-ban kötött házasságot ... sértettel, és a házastársak a ... szám alatti családi házban éltek.

A vádlott és a sértett kapcsolata néhány évig megfelelő volt, azonban az utóbbi húsz évben fokozatosan megromlott.

Ennek hátterében az állt, hogy a vádlott és a sértett egyre nagyobb mértékben italozni kezdett - esetenként a kocsmába is együtt mentek, ahonnan a sértett igen gyakran tántorogva tért haza -, és az öntörvényű, agresszív alaptermészetű vádlott rendkívül durva módon viselkedett a sértettel.

A házastársak között napirenden voltak a szóváltások, a veszekedések, és ittas állapotban a mintegy 180 cm magas, erős fizikai felépítésű vádlott egyre gyakrabban és egyre brutálisabban bántalmazta az alacsony, mintegy 158 cm testmagasságú, sovány, gyenge fizikumú feleségét.

Jóllehet a sértett megpróbálta eltitkolni a veréseket, a testén, különösen az arcán gyakran látható ütésnyomok a külső szemlélő számára is egyértelműen a bántalmazásokról árulkodtak.

A vádlott és a sértett házasságából öt gyermek származott - ifj. ..., ..., , ..., ...és ...-, akik már mindannyian nagykorúak, és akik nagykorúságuk elérése után, mihelyt tehették, elköltöztek a szülői házból, mert szüleik életvitelét szégyellték, és édesapjukkal, a vádlottal - elsősorban a sértett rendszeres bántalmazása miatt - egyre inkább megromlott a kapcsolatuk.

Az utóbbi években a vádlott mind féltékenyebb lett a sértettre, azt állítva, hogy a községben két szeretője - szóhasználatára szerint „két bikája” - van, akikkel ittas állapotban esetenként nemi kapcsolatot létesít.

A vádlott beteges féltékenysége olyannyira elhatalmasodott és odáig fajult, hogy a sértettet nemcsak ütlegette, hanem néhány alkalommal meztelenre vetkőztetve - „így menj ki a bikádhhoz" felszólítással - kizavarta az utcára.

A vádlott viselkedése a község lakóiban mély megbotránkozást váltott ki.

A vádlott felnőtt gyermekei, ifj. ...és ... megpróbálták megvédeni az anyjukat, ennek érdekében 2007. tavaszán néhány hétre őt egy ... panzióban helyezték el, azonban onnan a sértett, mivel hiányzott neki az alkohol, hazatért a vádlotthoz.

A vádlott és nagykorú gyermekeinek a kapcsolata nemcsak a gyermekeknek az édesanyjuk védelmében kifejtett tevékenysége miatt romlott meg, hanem azt különböző anyagi viták is terhelték.

...vádlott ugyanis a ... szám alatt lévő családi ház után nem fizette a kölcsönöket, illetőleg a közüzemi díjakat, ezért a házat elárverezték, és a ház tulajdonjogát licitálás eredményeképpen ifj. ...szerezte meg.

Ez a körülmény véglegesen és helyrehozhatatlanul megrontotta a vádlott és nagykorú gyermekei kapcsolatát, a vádlott különösen ifj. ...-t és ...-t gyűlölte. Fiait - akiket csak „legényeknek" nevezett -, például azzal fenyegette, hogy vásárol egy vizipisztolyt, abba sósavat tesz, és azzal szembespricceli és megvakítja őket.

3.

...vádlott 2007. április hó 20-án a délutáni órákban felkereste a lányát, ...-t a ... szám alatti lakásán azért, hogy anyagi természetű vitájukat megbeszéljék. Amikor a vádlott a ház elé ért, a ház kerítése mellett lévő padra ... mellé leült és a tőlük néhány méterre, az úttesten álló ... felszólította, hogy ne vegye fel a polgármesteri hivataltól a ... szám alatti ingatlan után járó vételárat, mert az őt /mármost a vádlottat/ illeti.

Emiatt a vádlott és ... értett között szóváltás bontakozott ki. Miután a vádlott elkészönt ...-tól, váratlanul az ...-val beszélgető sértett mögé lépett és két esetben a nála lévő alumíniumból készült bottal a jobb combján és a jobb felkarján kisebb-közepes erővel megütötte őt. Ezt követően a sértett hátra fordult, megragadta az alumínium botot és a vádlottal dulakodni kezdett. Ezután ..., a sértett apósa felszólította a vádlottat, hogy így az ő házában ne viselkedjen, menjen haza. A vádlott a felszólításnak eleget tett és eltávozott a helyszínről.

...a vádlott bántalmazása következtében a jobb comb és a jobb felkar feszítő részének - a 8 napon belül gyógyuló - zúzódásos sérüléseit szenvedte el.

...a sérelmére elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt 2007. április hó 23. napján joghatályos magánindítványt terjesztett elő.

... fenti cselekménye az azt észlelő személyekben megbotránkozást és riadalmat keltett.

/Balassagyarmati Városi Ügyészség B.681/2008/5. számú vádirata/.

4.

2007. április 21-én ...vádlott és ... sértett otthonukban már a reggeli órákban elkezdtek az italozást, amelyet egész délelőtt folytattak; a vádlott összesen mintegy 6 dl bort ivott meg. A 10 óra körüli időben mindketten a lakás szobájában tartózkodtak és ismét veszekedés alakult ki közöttük. A vádlott azzal gyanúsította a házastársát, hogy megcsalja őt. A vita hevében a vádlott ökölütéseket mért a sértett arcára, majd járóbotjával megütötte a sértett jobb kezét, ezután pedig leszaggatta a ruháit, és a teljesen meztelen sértettet azzal a szokásos felszólítással, hogy „így menj ki a bikádhhoz”, kizavarta a lakásból.

A sértett a szitkozódó vádlott elől az utcára menekült, ám a vádlott oda is követte és a kezében lévő járóbottal fenyegetőzve arra kényszerítette, hogy mind jobban távolodjon el a házuktól.

Mindezt néhány perccel ½ 12 óra előtt észlelte a községben házi gondozóként dolgozó ..., és mobiltelefonon értesítette a helyi polgármesteri hivatal, ahonnan ... 11 óra 30 perckor telefonon bejelentést tett a cselekményről a rendőrségre.

A Salgótarjáni Rendőrkapitányságról kikerkező rendőrijárőr ... sértettet már a lakásban az ágyban fekve találta. A sértettet a mentőszolgálat 12 óra 20 perckor a Salgótarjáni Szent Lázár Megyei Kórházba szállították, ahonnan ambuláns ellátását követően még aznap hazaengedték.

... sértett a vádlott bántalmazása következtében a jobb sing csont alsó harmadában darabos törést, a jobb kéz II. kézközépcsont törését, és az arc zúzódásos sérüléseit szenvedte el.

A csonttöréses sérülések gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam ezen sérülések tekintetében mintegy 4 hétre tehető; az arc zúzódásos sérülései pedig 8 napon belül gyógyultak.

Másnap, 2007. április 22. napján a délelőtt folyamán lakásukban a vádlott ismét hangosan szidalmazta a sértettet, majd ruházatát leszaggatva, a meztelen asszonyt kizavarta a lakásból, aki egy üresen álló ház udvarában bújt el. A község lakói 11 óra 46 perckor ismét értesítették a rendőrséget. A kikerkező rendőrijárőr a sértettet az üresen álló ház udvarában találta meg, és intézkedett a sértett kórházba szállításáról.

A vádlott ezen a napon nem bántalmazta a sértettet, az előző napi orvosi ellátás során a sértett kezére tett gipsz ma már nem tisztázható körülmények között törött el.

/A Nógrád Megyei Főügyészség B.1239/2007/46. BTÖ. számú vádiratának I. vádpontja/

5.

Az előző pontban leírt cselekmény után néhány nappal, annak érdekében, hogy édesanyjukat a vádlott egyre brutálisabb és megalázó bántalmazásaitól megóvják, a sértettet - a vádlott tudta nélkül - az ... község közelében lévő ... tanyán helyezték el, ahol ifj. ... és ... gondoskodott a sértett ellátásáról.

A vádlottban kialakult az a gondolat, hogy a feleségét a fiai elrabolták, mostoha körülmények között akarata ellenére fogva tartják, ezért a fiai iránt érzett gyűlölete egyre irracionálisabb méreteket öltött. A vádlott pontosan már nem tisztázható időben vásárolt két liter benzint, azt 4 műanyag üvegbe szétöntözte és lakásának különböző helyiségeiben helyezte el.

2007. június 16. napja előtt egy-két nappal ... sértett váratlanul hazatért.

Minthogy az édesanyjának kölcsön adott CD-s magnója a ... tanyáról eltűnt, ... 2007. július 16-án a délelőtti órákban felkereste a szüleit. A vádlott vasvillával ...-ra támadt, a támadást csak bátyjával, a segítségül hívott ifj. ...-nal közösen tudták elhárítani.

A 15-16 óra körüli időben ifj. ... a szülői házban a folyosón tartózkodott, ... pedig az udvaron kereste a már említett CD-s magnót. A vádlott nyugodtan viselkedett, a lakás helyiségeiben járkált, a sértett pedig ittas állapotban a szobában feküdt.

A vádlott bement az éléskamrába, magához vette a félliteres műanyag üvegben lévő mintegy 2-3 deciliter benzint, valamint egy piros színű öngyújtót és egy újságpapír tekercset, majd a folyosón várakozó ifj. ...-hoz lépett, őt mintegy 2 méter távolságról leöntötte a nála lévő benzinnel - a benzin ... haját és pólóját érte -, a műanyag üveget az alsó (garázs) szintre dobta és az öngyújtóval megpróbálta meggyújtani az újságpapírt annak érdekében, hogy a benzinnel leöntött fiát felgyújtsa. Ifj. ... azonban nem vesztette el a lélekjelenlétét, kiütötte apja kezéből az öngyújtót és az újságpapír tekercset, majd a vádlottnak adott két pofont.

Miután ... az udvarról visszatért a lakásba, ifj. ... és ... a folyosóra kiömlő benzint fellocsolták és eltávoztak lakásból. /A Nógrád Megyei Főügyészség B.1239/2007/61. BTÖ. számú pótvádirata/

6.

Ilyen előzmények után érkezett el 2007. június hó 17. napja.

Ezen a napon a délelőtti folyamán a vádlott nagyobb, de pontosan nem tisztázható mennyiségű szeszesitalt fogyasztott el. Az ittas vádlott ismét összeesett a feleségével, majd a sértett ruháját letépvé, a szokásos „így menj ki a bikádhoz” felhívással ma már pontosan nem tisztázható időben kizavarta őt az utcára. A vádlottól rettegő ruhátlan sértett a vádlott elől a szomszédba, a ... ragadványnevű, szám alatti, rendkívül elhanyagolt állapotban lévő házába menekült.

Mivel a vádlott ezt észlelte, egyre jobban hatalmába kerítette az indulat, magához vette az egyik műanyag üvegben lévő benzint, valamint a piros színű öngyújtót és azzal a sértett után eredt. Bement a lakásba, azonban a sértettet nyomban nem találta meg. Miután a bejáratai ajtó előtt tevékenykedő ...közölte vele, hogy a sértett a házban tartózkodik, a vádlott utána rontott és a sértettet a szobában az ágyban fekvő, a paplan alá bújva találta meg őt. Ennek láttán indulatai felfokozódtak, kirángatta a sértettet az ágyból, a földre lökte, a nála lévő benzint a felesége felső testére locsolta és őt az öngyújtóval meggyújtotta.

Miután a vádlott rádöbbsen tettének súlyára és következményére, az égő sértettet oltani kezdte, az égő ágyat és a paplant pedig az időközben utánuk eredő ... oltotta el.

Ezután a vádlott az összeégett házastársát magára hagyva hazament. A sértett minden erejét összeszedve, néhány perc múlva követte őt és otthon lefeküdt.

... vádlott az ágyban fekvő sértett megégett szemhéját Tetrán kenőccsel kente be, összeégett, a megfeketedett bőrt a testéről eltávolította, illetve feleségét szeszesitalal kínálta.

Minthogy a sértett fájdalmai egyre fokozódtak, ... másnap, 2007. június 18-án, a 17 óra körüli időben értesítette a mentőket, akik a sértettet a Salgótarjáni Szent Lázár Megyei Kórházba, majd onnan azonnal az Állami Egészségügyi Központ Plasztikai és Égési Sebészeti Osztályára szállították.

A vádlott ezen a napon ugyan bejelentést tett a házi orvosnál is, kihívta őt a sértetthez, ám nem közölte vele a történeteket, nem mondta el, hogy a házastársa azonnali orvosi segítségre szorul, így ... orvos csak a kora délutáni órákban ment ki a sértetthez, ám a ház ajtaja zárva volt és oda nem tudott bemenni.

... vádlott fentiekben leírt cselekménye következtében a sértett testfelületének 30 százaléka kiterjedő mély, III. fokú égési sérüléseket szenvedett el.

A sérülés a nyakra, a mellkasra, a felkarokra, a hasra, és a combra terjedt rá. Többször végeztek a sértettnél műtétet, az átültetett bőrdarabok csak részben tapadtak meg, állapota hosszú ideig stabil volt, ám ... a gondos orvosi kezelés ellenére a kórházban 2007. július hó 30. napján elhalálozott.

A sértett halála az égési sérülések szövődményeként kialakult általános vérmérgeződésre, heveny légzési és keringési elégtelenségre vezethető vissza.

A sértett életkilátásait nagy mértékben rontotta, hogy a sérülés elszenvedését követően azonnal nem kapott orvosi segítséget.

A vádlott cselekvősege és a sértett halála között közvetett okozati összefüggés áll fenn.

A vádlottnál kimutatható személyiségzavar és enyhe fokú szellemi leépülés a vádlott beszámítási képességét a cselekménykor enyhe fokban korlátozta.

A vádlott a házastársa sérelmére megvalósított élet elleni cselekményét ittas állapotban követte el, a közepes-súlyos alkoholos befolyásoltság állapota szokványos ittasságnak felel meg, kóros részegség vagy annak abortív formája nem volt megállapítható.

/Nógrád Megyei Főügyészség B. 1239/2007/46. BTÖ. számú vádiratának II. pontja/.

7.

... vádlott 2005. június 27. napján fenyegető tartalmú levelet írt az Erste Bank Rt. Budapesti Igazgatóságának címezve, amelyet a címzett 2005. augusztus 3-án kapott meg, amelyben bosszúból az Erste Bank Rt. Salgótarjáni Fiókját felrobbantással fenyegette meg, amennyiben nem nyújtanak részére 2005. augusztus 15. napjáig 200.000.- Ft kölcsönt.

A Salgótarjáni Városi Bíróság B. 368/2005/2. számú ítéletének tényállása/

III. A bizonyítékok értékelése

A megyei bíróság a tényállás megállapításának alapjául szolgáló bizonyítékokat a következőképpen értékelte:

Az 1. tényállásrészhez /személyi körülmények/:

A megyei bíróság a vádlott személyi körülményeivel kapcsolatos megállapításokat a vádlott előadása, a vádlott korábbi büntettségére vonatkozó adatokat pedig a bűnügyi kérdőjegy alapján határozta meg.

A megyei bíróság ítélezése alapjául maradéktalanul elfogadta dr. Béla Árpád igazságügyi orvosegyesületi szakértő, illetve az azzal teljes mértékben egybehangzó az Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézetek Miskolci Intézete szakértői által készített

szakvéleményeket, ezért a vádlott személyiségjegyeivel, elmeállapotával, beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottságával és az ittasságával kapcsolatos tényállásbeli mozzanatokat ezen szakvéleményekre alapította.

Dr. Béla Árpád - az IMEI-ben történt elmemegfigyelési adataira is támaszkodva - leszögezte: ... vádlott sem a cselekmény, sem a vizsgálat idején nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban; bár alacsonyabb intellektuális színvonalon teljesít, gyengeelméjűnek nem tekinthető. A vádlottnál enyhe fokú szellemi leépülés regisztrálható, amely különösen a hosszú távú eseményekre vonatkozóan állapítható meg; ezen enyhe fokú szellemi leépülés a paranoid személyiségzavarral párosulva, mind a cselekmény elkövetésekor, mind pedig a vizsgálat idején fennállott.

Ezek a kórformák a cselekmény kialakulásához hozzájárultak és enyhe mértékben korlátozták őt a cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek a felismerésében, illetőleg ezen felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában.

A vádlott a cselekményét ittas állapotban követte el, a közép-súlyos alkoholos befolyásoltság állapota pedig szokványos ittasságnak felel meg, kóros részegség vagy annak abortív formája nem volt megállapítható.

A vádlottnál a rendszeres és nagy mértékű alkoholfogyasztás klinikai tünetei nem állapíthatók meg; tény, hogy ... időszakosan abuzál, ennek ellenére idült alkoholistának nem tekinthető.

Dr. Béla Árpád igazságügyi elmeorvos-szakértő a vádlott vallomását a 2008. szeptember hó 12. napján megtartott tárgyaláson végighallgatva /38. sorsz. tjkv./, az írásban előterjesztett szakvéleményét továbbra is fenntartotta, illetve azt megmagyarázta és kiegészítette /38. sorsz. tjkv. 25-29. oldal/.

Teljes határozottsággal leszögezte: a vádlott beszámítási képességének korlátozottsága a cselekménykor csak enyhe fokú volt, függetlenül attól, hogy a korábbi élet elleni cselekménye /Nógrád Megyei Bíróság B. 43/1993. számú büntetőügy/ tekintetében az eljáró szakértők közepes fokú korlátozottságot állapítottak meg. A szakértő szerint a korábbi cselekményt „egyetlen reakció, egyetlen indulati dolog” motiválta és mivel ebben „volt egy paranoid túlértékelés”, a vádlott beszámítási képességének korlátozottsága közepes mértékű volt.

A most elbírált cselekmény tekintetében azért állapították meg az enyhe fokú korlátozottságot, mert a vádbeli cselekmény „egy hosszú folyamat, többszörösen átgondolható folyamat” eredménye volt és bár a vádlott „tisztában volt azzal, hogy mi történt, a cselekmény összességében elhárítja”.

„Az elhárítások esetében mindig tudja, mikor kell valamit paralogizálni, meseszerűvé tenni, inkább a részletekre mutat rá, a konkrétumot gyorsan kikerülni” - mutat rá a szakértő.

Álláspontja szerint a vádlott nem idült alkoholista, mert bár az alkoholnak szerepe lehet az ő szellemi leépülésében, az alkoholizmus testi tünetei nála nem észlelhetők.

A megyei bíróság a cselekmény jellegére, a vádlottnak a tárgyaláson tanúsított magatartására, a beadványainak gondolati-logikai felépítésére a korábbi élet elleni ügyben előterjesztett igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény tartalmára figyelemmel, ellenőrző szakértői vélemény beszerzéséről intézkedett.

Minthogy az Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézetek Miskolci Intézet szakértői által készített szakvélemény a korábbi szakvéleménnyel mindenben egybehangzó volt és azt minden tekintetben alátámasztotta és megerősítette, a megyei bíróság a szakvéleményeket a tárgyaláson felolvasta, de dr. Szabó Edit és dr. Szabó István orvosszakértők tárgyalási meghallgatását mellőzte.

A 2. tényállásrészhez /a cselekmény távolabbi előzményei/:

...vádlott és ... sértett italfogyasztásával kapcsolatos megállapításokat a megyei bíróság nagykorú gyermekeik, ifj. ..., ..., ..., ..., , ..., lakószomszédaik: ..., ... és község háziorvosa, ... tanúvallomására alapozta.

Azt, hogy mindketten fogyasztottak szeszesitalt, maga a vádlott is elismerte. Az egyre növekvő mértékű italfogyasztás tényét pedig az említett tanúk vallomásai igazolják.

Házastársi kapcsolatukról a vádlott a tárgyaláson azt vallotta, hogy „feleségemmel jól éltünk nagyon, bárki megmondhatja, hogy együtt mentünk mindenhová, ..., együtt mentünk kocsmába, boltba, Pestre... Nem volt közöttünk soha konfliktus, sem válás, semmi, nem verekedtünk, ez mind csak kitalált hazugság. Nem bántottam soha, inni ivott, de a munkát elvégezte.”/38. sorsz. tjkv. 7. oldal/.

A megyei bíróság a vádlott vallomását elvetette, és a vádlott és ... sértett házastársi kapcsolatával összefüggő tényállásbeli mozzanatokot, a vádlott gyanúsítottként tett nyomozati vallomásaira /nyom. ir. I. kötet 138-187. oldal/, ... sértett-tanú tárgyaláson felolvasott nyomozati vallomására /nyom. ir. I. kötet 159-163. oldal/, ifj. ..., ..., ..., ...és ..., ... és ... tanúvallomására alapozta.

Az imént említett nyomozati vallomásában a vádlott - igaz: csak a 2007. április 27-én történt cselekmény viszonylatában - maga is beismerte, hogy bántalmazta a sértettet; elmondta, hogy őt „több alkalommal ököllel szájba ütötte, és mankóval is megütötte” bár arra nem emlékezett, hogy ezzel az eszközzel mely testrészét vette célba.

A tárgyalási vallomását, miszerint soha nem bántalmazta a sértettet, a vádlott nyomozati vallomása is cáfolta.

... sértett előadta: „Már körülbelül 20 éve rendszeresen összeveszünk a férjemmel. Én nem adok rá különösebb okot, ő egyszerűen belém köt szinte mindenért. Az utóbbi időben azzal gyanúsítgat, hogy én elkurvultam, máshoz járok, megcsalom őt, de ez nem igaz. A veszekedéseink sajnos tettlegességig is el szoktak fajulni.”

„Kérdésre elmondani kívánom, hogy a férjem engem rendszeresen vert, ez előtt is.”
/Tudniillik a 2007. április 21-i cselekmény előtt is/

„Szinte mindennap kaptam tőle verést. Gyakran előfordul, hogy nem csak a kezeivel ver, hanem a mankójával, különböző tárgyakat, pl. fadarab, pohár, vág hozzám.

A korábbi ütésektől, illetve bántalmazásoktól sajnos szinte a testem minden részén vannak sérüléseim.

Kérdésre elmondani kívánom, hogy a korábbi verések miatt én nem tettem feljelentést a férjem ellen, nem is jelentettem azokat a rendőrségnek.” /nyom. ir. 163. oldal/

A vádlott nagykorú gyermekei, ifj. ..., ..., ..., ...és ...minden tekintetben megerősítették ... sértett vallomását. Elmondták, hogy a vádlott a korábbi időszakban is több alkalommal bántalmazta édesanyjukat és a bántalmazás nyomai látszottak is a sértett arcán. Ifj. ...és ...előadta: a gyakori bántalmazások miatt, vagyis édesanyjuk védelme érdekében helyezték őt el egy nagylóci panzióban, később pedig a ... tanyán.

..., a vádlott közvetlen szomszédja szerint a vádlott és a felesége italozó életmódot folytattak, az évek során azt tapasztalta, hogy rendszeresen ment a „tivornyázás, a veszekedés és a verés”, a vádlott verte a feleségét és ez napi eseménynek volt mondható. Ezért gyakorta értesítették a mentőt, illetve a rendőrséget. /50. sorsz. tjkv. 5-6. oldal/

... tanú - aki szintén a vádlott lakószomszédja, azt nyilatkozta, mindketten, tehát a vádlott és a sértett is fogyasztottak szeszest, hiszen látta őket többször is kijönni a kocsmából; a sértett arcán „lehetett látni ütésnyomokat”, és a faluban azt beszéltek, hogy „a ... megint megverte a feleségét”. /50. sorsz. tjkv. 20. oldal/.

Ami a vádlott és nagykorú gyermekei kapcsolatát illeti, valamennyien akként nyilatkoztak, hogy a közöttük fennálló kapcsolat megromlott.

A vádlott szerint „a gyerekek szemtelenek voltak, ütöttek, vertek, meg a ház miatt romlott meg a viszonyuk”. /38. sorsz. tjkv. 7. oldal/.

Ifj. ... pedig azt adta elő, hogy miután a vádlott „kiszabadult a börtönből, utána kezdett el jobban italozni, onnantól kezdve lett otthon egyre elviselhetlenebb a helyzet,

innenről kezdve a testvéreimmel folyamatosan hagytuk el a szülői házat." Előadása szerint „a vádlottal már régen megromlott a kapcsolat, 10 éve már alig beszélek vele.” /43. sorsz. tjkv. 29. oldal/.

...elmondta, hogy „azért kerültek el korán a családi házból, mert otthon napirenden voltak a veszekedések és a verekedések a vádlott és édesanyjuk között.”

A vádlott nagykorú gyermekei a tanúvallomásuk során elmondták, hogy a vádlottal való kapcsolatuk nemcsak az édesanyjuk folyamatos bántalmazása miatt romlott meg, hanem azt anyagi viták is terhelték. Ifj. ...és ...arról is beszámolt, hogy a vádlott családi házzal kapcsolatos kölcsönöket nem fizette, a házat elárverezték, és a licitálás során ifj. ... szerezte meg a ház tulajdonjogát, emiatt a vádlott egyre nagyobb haraggal viseltetett irántuk. A vádlott folyamatosan fenyegetőzött, így például azzal, hogy egy vizipisztolyba sósavat tesz és azzal szembespricceli őket.

A 3. pontban leírt cselekmény elkövetésének is vagyoni vita volt az indítéka ...tanú szerint. /43. sorszámú tjkv. 38. oldal/

A 3. pontban leírt cselekménnyel kapcsolatban /a 2007. április 20. napján ...sérelmére megvalósított cselekmény/:

A vádlott büntetőjogi felelősségét nem ismerte el, vallomása szerint 2007. április 20-án feleségével valóban megjelent ...-on ... házában, a ház előtt anyagi természetű okok miatt vita bontakozott ki közöttük, ám azt határozottan tagadta, hogy ... -t járóbotjával megütötte. /99. sorsz. tjkv. 7. oldal/

A megyei bíróság a vádlott vallomását elvetve, ..., ... és ...tanúk vallomása alapján látott lehetőséget a történeti tényállás megállapítására, minthogy az imént említett tanúvallomások a lényegi tényeket illetően egybehangzók, következetesek voltak, és e vallomások mint objektív bizonyíték az igazságügyi orvosszakértői vélemény is megerősítette.

... a cselekmény előzményeivel kapcsolatban elmondta, hogy a ... szám alatt lévő „nagyszülői ház” tekintetében tulajdoni illetőséggel rendelkezett. Amikor a vádlott megtudta, hogy a polgármesteri hivatal ezt a házat meg akarja vásárolni, mert elárverezték az ő részét, fenyegetőzött, hogy ha alá mer írni valamit, vagy fel meri venni a pénzt, akkor agyonüti, megöli, mert a pénz a vádlott szerint őt nem illeti meg. Amikor a vádlott megjelent, a ház előtt a padon leült apósa, ... mellé, miközben fenyegetőzött, ha fel meri venni a pénzt, akkor agyonüti őt, illetőleg megöli őt. ... közölte a vádlottal, hogy nem kíváncsi a véleményére, nem is fogja őt meghallgatni, majd néhány méterrel eltávolodott a vádlottól és a szomszéd asszonnyal, ...-val kezdett el beszélgetni. Amikor a vádlott és ... elbúcsúztak és kezet fogtak egymással, a

vádlott váratlanul mögé lépett és járóbotjával két ütest mért a combjára, illetőleg a jobb felkarjára. Ekkor ő hátrafordult, és hogy a további bántalmazást megakadályozza, megragadta a vádlott botját, és dulakodni kezdtek egymással. ... észlelvén a történeteket, felszólította a vádlottat a cselekmény abbahagyására, illetőleg a távozásra. Ennek a felszólításnak a vádlott eleget is tett.

... tanú szerint a vádlott cselekményét ...-on és ... tanún kívül még két személy észlelte. Minthogy a jobb combján és a jobb karján hámoshorzsolásos sérülések keletkeztek, felkereste a ...-i ügyeletes orvost, ahol látletet készült. /99. sorsz. tjkv. 12-15. oldal/.

... tanú előadta: 2007. április 20-án a vádlott megjelent a házuk előtt, leült mellé a ház előtti padra, a menyével, ...-tel „valami örökség” miatt összeszólalkoztak. Miután a vádlott felállt, elköszönt, váratlanul ... háta mögé lépett, majd kétszer vagy háromszor ráütött a bottal a sértett karjára és a fenekére. Ezután ő szétválasztotta a vádlottat és a sértettet, majd felszólította a vádlottat a helyes viselkedésre és a távozásra. A felszólításnak a vádlott eleget is tett. Ezután a sértett megmutatta a karján és a combján lévő kék foltokat. /99. sorsz. tjkv. 29. oldal/.

... tanú pedig arról számolt be: ... és a lánya a vádbeli alkalommal „valamilyen házról” beszéltek. Mivel a vádlott sértegette a leányát, ... inkább eljött onnan és vele az utcán beszélgetni kezdett. Amikor már indult hazafelé ..., hátulról megtámadta ...-t, a botjával kétszer a sértettre ütött, az ütések a lábát és a karját érték. Ekkor ő /mármint a tanú/ nagyon felháborodott az eseten. /99. sorsz. tjkv. 34-35. oldal/.

Dr. Berecz András igazságügyi orvosszakértő előadta: a sértett jobb felső végtagján, illetőleg a jobb combján egy gyermektenyéryn timeres elszíneződések keletkeztek; ezek a sérülések 8 napon belüli gyógytartamúak voltak és létrehozhatók voltak alumínium járóbottal is, sőt, ezek a sérülések könnyebben létrehozhatók voltak bottal történő ütestől, mint öklütéstől. A sérüléseket legfeljebb közepes erejű ütés hozhatta létre. /99. sorsz. tjkv. 45. oldal/.

A 4. tényállási pontban rögzített cselekménnyel kapcsolatban /a 2007. április 21. és 22. napján ... sérelmére megvalósított cselekmények/

A vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt cselekmények elkövetését. Bár elismerte, hogy 2007. április 21-én a feleségét meztelenre vetkőztette és kivitte a szomszéd ház elé azzal a felszólítással, hogy „így menj ki a bikádhoz!, ám - állítása szerint - a sértettet nem zavarta ki, csak „pucéran kivezette” az utcára.

Vallomása szerint ő ezen a napon a sértettet nem bántotta, a csonttöréses sérüléseket nem ő, hanem az idősebb fia, ifj. ... okozta, úgy, hogy kézzel bántalmazta a sértettet az esti órákban. /39. sorszámú tjkv. 13. oldal/

... a nyomozás során elismerte a szóban forgó cselekmények elkövetését. A nyomozati vallomása szerint „a mai napon a délelőtti órákban összevesztem a feleségemmel, mivel véleményem szerint megcsal engem. A veszekedésünk tettelegességgig fajult, melynek során több alkalommal megütöttem a feleségemet. Ideges voltam. Több alkalommal ököllel szájba ütöttem őt. Arra nem emlékszem, hogy hány alkalommal, de több ütést mértem rá, három-négy alkalommal biztos, hogy megütöttem, de lehet, hogy többször is.

...Lehetséges, hogy megütöttem őt a mankóval is. Azt nem tudnám már megmondani, hogy a mankóval mely testrészére ütöttem, de megütöttem őt...

Az ütlegetés után annyira ideges lettem, hogy leszaggattam a feleségemről az összes ruhát, szűzanya meztelenre vetkőztettem, és azt mondtam neki, hogy „menjél ki a bikádhhoz.” Ki is kísértem őt az udvarra. Az ezt követő eseményekre már nem emlékszem, arra emlékszem, hogy nem sokára jött a rendőrség is.”

A vádlott elismerte, hogy a vádbeli cselekmény előtt a reggeli órákban összesen kb. 6 dl bort ivott, ám hangsúlyozta, hogy nem volt részeg. /nyom. ir. 183. o./

A megyei bíróság a vádlott iménti vallomásait összevetette az ügy egyéb bizonyítékaival és a vádlott tárgyalási vallomását elvetve a történeti tényeket ... nyomozati vallomásának elfogadásával állapította meg.

Mindenekelőtt a megyei bíróság azért vetette el a vádlott tárgyalási vallomását, mert a vádbeli cselekmények sorrendiségét illetően feloldhatatlan ellentmondást tartalmaz. A vádlott ugyanis a tárgyalási vallomásában azt állította, hogy a vádbeli napon először levetkőztette a sértettet, majd kivezette az utcára és az esti órákban történt az, hogy ifj. ... a sértettet bántalmazta.

Ez az állítás nyilvánvalóan valótlan, mert ellentétes a kétségtelen hitelességű okirati bizonyítékokkal.

A rendőrségi ügyeleti napló bejegyzése szerint 2007. április 21-én 11 óra 30 perckor értesítette ..., a ...-i Önkormányzat köztisztviselője a Salgótarjáni Rendőrkapitányságot arról, hogy a vádlott a házastársát az utcán bántalmazza. /nyomozati iratok 107. oldal/

A 12 óra körüli időben a helyszínre érkező rendőr járőr a sértettet már a lakásban, az ágyban fekvé találta, és a rendőr járőr a rendőri jelentésben rögzítette, hogy a sértett jobb csuklóján, kézfejen, illetőleg a vállán egy-egy duzzanat látható. /nyomozati iratok 117. oldal/

A rendőri jelentésből az is kitűnik, hogy a mentőszolgálat 12 óra 20 perckor érkezett a helyszínre, és a sértettet 12 óra 30 perckor mentőgépkocsival a Salgótarján Szent Lázár Megyei Kórházba szállították.

Mindezeket az adatokat egybevetve a vádlott vallomásaival, egyértelműen leszögezhető, hogy a vádlott vallomása valótlan, hiszen a sértett sérülései nem az esti órákban, hanem a 12 óra előtti időben keletkeztek.

A megyei bíróság a vádlott teljes körű nyomozati beismerő vallomását fogadta el ítélezése alapjául, minthogy e vallomást számos bizonyítási adat megerősítette.

A vádlott beismerő vallomását alátámasztotta mindenekelőtt a sértett tárgyaláson felolvasott nyomozati vallomása.

... sértett 2007. április 21-én előadta, hogy mintegy 20 éve „rendszeresen összevesznek” a vádlottal; utóbbi időben azzal gyanúsítgatja, hogy megcsalja őt, emiatt a veszekedések tettelegességig szoktak fajulni.

A vádbeli napon, vagyis 2007. április 21-én is megverte őt a vádlott, mégpedig úgy, hogy fejét és testét ököllel ütlegette, s ez a bántalmazás a szobában történt és kb. 5-10 percig tartott. /nyomozati iratok 163. oldal/

A sértett tehát egyértelműen a vádlottat terhelte a bűncselekmény elkövetésével. A sértetti vallomás és a vádlott nyomozati beismerő vallomása tükrében tehát leszögezhető, hogy a vádlottnak a fiára, ifj. ...-ra nézve tett terhelő vallomása objektíve és szubjektíve is valótlan.

A vádlott nyomozati beismerő vallomását a bántalmazása mikéntje tekintetében teljes mértékben megerősítette az igazságügyi orvosszakértői vélemény is.

A szakértő szerint ugyanis a sértett arcán lévő sérülések keletkezhetnek öklütésektől, a singcsont és a kézközépcsont töréses sérülés pedig létrejöhetett a járóbottal történő megütéstől, sőt: ez a valószínűbb keletkezési mód, mint az öklütés.

Ami pedig a sértett lakásban történt bántalmazása utáni mozzanatokat illeti, ... tárgyaláson is fenntartott /54. sorszámú tjkv. 6. oldal/ nyomozati vallomása /nyomozati iratok 221. oldal/ igazolja, hogy - ellentétben a vádlott tárgyalási előadásával - a vádlott nem pusztán kikísérte a lemeztelenített feleségét az udvarra, hanem trágár kifejezéseket alkalmazva kizavarta őt.

A tanú előadása szerint 2007. április 21-én délelőtt az udvaron tevékenykedett, amikor is hangoskodásra lett figyelmes. ... ordított a feleségével, különböző trágár kifejezések kíséretében követelte a nyugdíját. Ezek a trágár szidalmak egyébként megszokottak voltak a vádlott részéről. A tanú beszámolt arról, hogy a vádlott a feleségét a ház hátsó, garázs felőli ajtaján meztelenül kilökdöste az udvarra, közben üvöltött vele, hogy takarodjon oda, ahová a pénzt vitte, de ekkor már nem bántalmazta. A tanú a további mozzanatokat nem figyelte meg, így arra sem tudott nyilatkozni, hogy hogyan lett vége az esetnek.

/Megjegyzendő, hogy a nyomozás, illetőleg a tárgyalás során hasonló esetről számolt be a vádlott másik lakószomszédja, ... tanú is. Előadta, hogy a vádlott hiányos öltözékben kizavarta a sértettet, járóbójával a felső testét ütötte és bele is rúgott. A bántalmazás során a sértett jajgatott és a cselekménysort kiskorúak is végig nézték. A vádlott csak akkor hagyott fel a sértett bántalmazásával, amikor a tanú határozottan felszólította őt a cselekmény abbahagyására.

A tanú nyomozati és tárgyalási vallomásából azonban megállapítható volt, hogy az általa részletezett cselekmény nem 2007. április 21-én vagy 22-én történt, hanem 2007. június 16. napján. Erre a cselekménnyel viszont a vád ténybeli keretei nem terjedtek ki. /50. sorszámu tjkv. 18-24. oldal; nyom. ir. 657-660. oldal/.

A vádbeli cselekmény további mozzanatairól ... adott számot. A tanú előadta, hogy mint szociális gondozó 2007. áprilisában egy szombati napon ebédet vitt az egyik gondozottjának, amikor megdöbbenve látta, hogy a vádlott a községben a meztelen sértettet a főút felé „terelte” egy botszerű eszközzel, miközben kiabált vele. A látottakon mélyen felháborodott és telefonon értesítette a polgármesteri hivatal egyik dolgozóját.

A megyei bíróság a sértett sérüléseinek jellege, gyógytartama és keletkezési módja tekintetében maradéktalanul elfogadta dr. Berecz András igazságügyi orvosszakértő aggálytalan szakvéleményét.

Ami pedig a 2007. április 22.-i cselekményt illeti, a vádlott a tárgyaláson tagadta, hogy másnap, vagyis 2007. április 22. napján a délelőtti órákban ismét leszaggatta a sértettől a ruházatot, és ismét kizavarta őt az utcára. Előadása szerint ugyanis csak „kétszer vitte ki meztelenül a házastársát az utcára: 2007. április 20-án és 2007. június 17-én.” /38. sorszámu tjkv. 13. oldal/

A megyei bíróság a vádlott tárgyalási vallomását elvetette és a vádlott terhére szóló tényállást a vádlott nyomozati beismerő vallomására, illetve az azt mindenben alátámasztó okirati bizonyítékokra, az ügyeleti eseménynapló adataira, illetve a 2007. április 22. napján kelt rendőri jelentés adataira alapította.

... a 2007. augusztus hó 6. napján történt gyanúsítottkénti kihallgatása során kijelentette, hogy a korábbi nyomozati vallomásait „változtatás nélkül” fenntartja. Előadta: „elismerem, hogy április 21-én bántalmaztam a feleségemet, illetve azt is, hogy másnap meztelenül kizavartam a házból. Annnyival kívánom kiegészíteni, hogy mind a két napon leszaggattam róla a ruhát, 21-én megvertem, másnap viszont nem bántottam.”/ nyomozati iratok 233. oldal./

Miután a tárgyaláson felolvasásra került a vádlott iménti nyomozati vallomása, a vádlott erre a vallomásra nem nyilatkozott, ezzel kapcsolatban semmiféle ellenvetést nem tett. /122. sorszámú tjkv. 10. oldal./

A vádlott beismerő vallomását megerősítette a rendőrségi ügyeleti eseménynapló 140. sorszám alatti bejegyzése. Eszerint 2007. április 22-én 11 óra 16 perckor ... -i lakos telefonon bejelentette, hogy ...-n a ...út -...út környékén egy nő szaladgál ... vélhetően bántalmazták. /nyomozati iratok 109. oldal/

A bejelentés alapján kiküldött rendőr-járőr jelentésében rögzítette, hogy amikor megjelent a helyszínen, a szomszédoktól arról értesült, hogy „... bement egy üresen álló ház udvarába.”

A rendőr-járőr az említett ház udvarán valóban megtalálta a sértettet, akinek „az arcán és az orrán több duzzanat volt látható, valamint az ajka erősen feldagadt és véres volt.” /nyomozati iratok 115. oldal/

Nem nyílt törvényes lehetőség ... 2007. április hó 22. napján történt tanúkenti kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv /nyomozati iratok 165-167. oldal/ felolvasására és bizonyítékként való felhasználására.

Az iratokból ugyanis megállapítható, hogy ...-t a nyomozó hatóság 2007. április 21. napján 18 óra 02 perckor a szóban forgó cselekmények miatt gyanúsítottként kihallgatta /nyomozati iratok 173. oldal/, ennél fogva ...-t 2007. április hó 22. napján 14 óra 30 perckor, a tanúkenti kihallgatása során mint hozzátartozót figyelmeztetni kellett volna a Be. 82. §/1/ bekezdés a./ pontjában foglalt mentességi jogára. Minthogy ez a figyelmeztetés elmaradt, a megyei bíróság a tanú 2007. április 22. napján tett nyomozati vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből. /A 2007. április hó 21. napján tett tanúvallomását viszont bizonyítékként lehetett értékelni, minthogy a tanú kihallgatására 2007. április 21. napján 15 óra 34 perckor került sor, vagyis még ...gyanúsítottkénti kihallgatása előtt./

Az 5. pontban leírt cselekménnyel kapcsolatosan /a 2007. június 16. napján ifj. ... sérelmére megkísérelt cselekmény/

Ifj. ... és ... tanú vallomásán alapul az az ítéleti megállapítás, miszerint néhány nappal 2007. április 22. napja után, annak érdekében, hogy ...-t a vádlott egyre brutálisabb bántalmazásaitól megóvják, a sértettet - a vádlott tudta nélkül - az ... község közelében lévő ... tanyán helyezték el, ahol mindketten gondoskodtak ... ellátásáról.

A vádlott, ifj. ...és ...vallomása alapján állapította meg a megyei bíróság tényként azt, hogy 2009. június 16. napja előtt egy-két nappal a sértett a ... tanyáról váratlanul hazatért.

A vádlott tárgyalási előadása alapján rögzítette a megyei bíróság azt, hogy a vádlottban kialakult az a gondolat, hogy a sértettet nagykorú fiai elrabolták, mostoha körülmények között akarata ellenére tartották fogva.

Minthogy a vádlott maga vallotta, tényként állapította meg a megyei bíróság, hogy a vádlott 2007. június 16. napját megelőzően vásárolt két liter benzint, amelyet négy műanyag üvegbe szétöntözött és a lakásában helyezte el. A vádlott ugyan a tárgyaláson azt adta elő, hogy a benzin vásárolására azért került sor, mert fiai többször is bántalmazták, és a benzinnel próbálta a fiait „távol tartani”, illetőleg „elvadítani”, a nyomozás során elismerte, hogy a benzinnel fiát akarta leönteni és meggyújtani.

Nyomozati vallomása szerint: „Én két liter benzint vettem, amit szétöntöttem egy félliteres palackba és ételízesítős dobozba. Ilyen dobozba öntött benzinnel öntöttem le korábban a fiamat, ...-t. Volt egy olyan doboz is, amibe kanócot tettem, mert azt akartam rádobni a fiamra, hogy azzal meggyújtsam.” /nyomozati iratok 587. oldal/.

A büntetőeljárás során ... vádlott, ifj. ... és ... tanúvallomása alapján megállapítható, hogy a pótvádiratban leírt cselekmény előtt tettlegesség történt egyfelől ... vádlott, másfelől a nagykorú fiai között, és a vádlott vasvillával történt támadását a tanúknak csak közös erővel sikerült elhárítaniuk.

Jóllehet, e tények a vádbeli cselekmény előzményét képezték, az ezzel összefüggő tényeket és bizonyítékokat a megyei bíróság a tényállási részben, illetve a bizonyíték-értékelő részben nem részletezte, minthogy ezt az ügyész vád tárgyává nem tette, és a vádelv következetes érvényesítése ezt kizárja.

Rátérve a pótvádiratban rögzített cselekménnyel kapcsolatos bizonyítékok részletezésére és értékelésére, ... vádlott nem ismerte el a bűnösségét a történetek miatt. Előadása szerint igaz ugyan, hogy benzinnel leöntötte ifj. ...-t, de nem akarta őt felgyújtani és a kezében öngyújtó, illetve papírdarab nem volt /121. sorsz. tjkv. 13-14. oldal/.

A sértettet nem a lakásban, hanem a teraszon öntötte le és ekkor a fiától mintegy 5-8 méterre tartózkodott. Előadása szerint „csak azért öntöttem le a fiamat, hogy „elvadítsam”, mert mindennap ütött, vert engem.” /121. sorsz. tjkv. 28. oldal/.

A megyei bíróság a vádlott vallomását csak részben fogadta el; hitelesnek tartotta atekintetben, hogy a vádlott a sértettet benzinnel leöntötte, egyéb vonatkozásban viszont a vallomást elvetette az alábbiak miatt:

A vádlott vallomása ugyanis a büntetőeljárás során - éppen az ügy jogi megítélése szempontjából lényeges ténykörülmények vonatkozásában - megglehetősen következetlen volt.

Míg a 2009. június 16. napján megtartott tárgyaláson a vádlott azt állította, hogy a leöntéskor nem volt nála öngyújtó, illetőleg összegyűrt újságpapír, addig a 2008. szeptember 22. napján megtartott tárgyaláson elismerte, hogy a kezében volt egy öngyújtó is. /43. sorsz. tjkv. 13. oldal/.

A nyomozás során pedig elismerte: „Volt nálam egy piros öngyújtó... egy reklámöngyújtó. Meg akartam gyújtani, miután leöntöttem volna ...-t. De nem sikerült, mert elszaladt.” /nyomozati iratok 1147. oldal/.

A megyei bíróság a vádlott terhére szóló tényállást ifj. ..., ..., tanúk következetes és egybehangzó vallomására alapította, mert azt az eljárás objektív adatai is kellőképpen alátámasztották.

Ifj. ... tanú előadta: A vádbeli napon a vádlott a ház egyik helyiségből a másik helyiségbe járkált, miközben ő /mármint a tanú/ a folyosón állt. A vádlott váratlanul odament hozzá és a kezében lévő fél literes üvegből benzint locsolt a fejére, amely a mellkasára, a pólójára folyt le. A vádlott a műanyag üveget ledobta az alsó szintre és megpróbálta a kezében lévő papír meggyújtásával őt felgyújtani. Ezt azonban ő megakadályozta oly módon, hogy a vádlotthoz ugrott, kilökte a kezében lévő tárgyakat, majd ellökte őt és adott neki néhány pofont.

Arra már nem emlékezett pontosan, hogy a vádlott öngyújtóval, avagy gyufával próbálta őt meggyújtani, ám a nyomozati vallomásának elétárása után kijelentette, hogy az eszköz nyilvánvalóan öngyújtó volt, hiszen a nyomozás során még pontosabban emlékezhetett az eseményekre. /43. sorsz. tjkv. 14. oldal, illetve 121. sorsz. tjkv. 21-22. oldal/.

A megyei bíróság ifj. ... tanú magyarázatát életszerűnek és elfogadhatónak tartotta, és - a vádlott nyomozati beismerő vallomását is figyelembevéve - azt állapította meg, hogy a vádlott a fiát egy piros színű öngyújtóval akarta felgyújtani.

... tanúvallomásában minden tekintetben megerősítette ifj. ... következetes vallomását. Előadása szerint ő /mármint .../ nem volt jelen a cselekménykor, minthogy az eltűnt magnetofont kereste az udvaron. Amikor feljött a lakásba, nagyon erős benzinszagot érzett és látta, hogy a testvérén nincsen póló. Ifj. ... elpanaszolta neki, hogy a vádlott „leöntötte őt benzinnel és megpróbálta felgyújtani, de ő nem hagyta”. A cselekmény részleteiről a testvére annyit közölt, hogy a vádlott bement a spájzba és az onnan kihozott benzint ráöntötte, ekkor „valamilyen gyufa vagy gyújtó eszköz” volt a vádlott kezében” /121. sorsz. tjkv. 33. oldal/. Ezután leöntötték egy vödör vízzel a folyosót „a benzin miatt”, hogy az ne gyulladjon fel, majd eltávoztak a szülői házból./43. sorsz. tjkv. 31. oldal/

... vallomásán túlmenően, ifj. ... előadásának elfogadhatóságát megerősítette ... tanúvallomása is. ... /ifj. ...barátnője/ arról számolt be, hogy amikor egy alkalommal felkereste őt otthonában, ... benzinszagú volt, és erre azt a magyarázatot adta, hogy apja leöntötte őt benzinnel és fel akarta gyújtani.

Ifj. ... tanúvallomásának hitelérdeklőséget és a tanú szavahihetőségét a helyszíni szemle objektív adatai, illetve az abból levonható logikai következtetések is megerősítették:

A helyszíni szemle során a vádlott házának alsó szintjén egy margitszigeti kristályvizes palackot találtak /nyom. ir. 293. és 367. oldal/, és Zsiga Éva igazságügyi vegyészszakértő szerint a palackban benzin jelenléte mutatható ki.

A helyszíni szemle során találtak még az alsó szinten egy összegyűrt újságpapír tekercset is. /nyom. ir. 293. és 377. oldal/

A fenti objektív adatok arra utalnak, hogy a bűncselekmény elkövetésére nem a teraszon, hanem a ház folyosóján került sor, hiszen az említett tárgyak úgy kerülhettek az alsó szintre, hogy azt a vádlott vagy a sértett a folyosóról ledobta.

Ebből viszont az is következik: nem történhetett a bűncselekmény a ház teraszán, hiszen ez esetben nincsen ésszerű magyarázat arra, hogy az említett tárgyak vajon hogyan kerültek az alsó szintre.

A vádlott a tárgyaláson azt állította, hogy az összegyűrt újságpapírt soha meg nem fogta, ennek igazolására indítványozta, hogy a megyei bíróság az összegyűrt újságpapír tekercset ujjlenyomat szakértővel vizsgálta meg.

A megyei bíróság a vádlott bizonyítási indítványát nem teljesítette, mert a szóban forgó papírdarabot a helyszíni szemle során többen is megfoghatták, illetve a tárgyaláson a bűnjel felmutatásakor a tanács elnöke is megfogta. Ilyen körülmények között egy szakértői vizsgálatnak nincsen jelentősége, másrészt pedig a vádlott terhére szóló tényállást a fentiekben részletezett bizonyítékok alapján aggálytalanul meg lehetett állapítani.

A 6. tényállási pontban leírt cselekménnyel kapcsolatban /2007. június hó 17. napján ... sérelmére elkövetett cselekmény/

A vádlott a tárgyaláson büntetőjogi felelősségét nem ismerte el a terhére rótt cselekményben és az eljárás során többször megváltoztatta a vallomását.

Tanúkénti kihallgatása során előadta, hogy 2007. június 17-én mindkét fia megjelent a lakásban és mindketten bántalmazták őt. Bár azt nem látta, hogy a lakásukban ki gyújtotta fel a házastársát, de az elkövető csak ... lehetett, mert a fiai és rajtuk kívül más nem tartózkodott a lakásban, és amikor sértett meggyulladt, ifj. ... éppen őt (mármint a vádlottat) bántalmazta. /nyom. iratok 581-585. oldal/

... a vallomását még a tanúkénti kihallgatása során megváltoztatta.

Előadása szerint minden részletre nem tud visszaemlékezni, de „valahogyan” levetkőztette a sértettet és azt mondta neki „így menjél ki a bikádhoz”, majd kizavarta a meztelen asszonyt, aki „beszaladt a cigányhoz”, a szomszédjához, ...-hez.

Előadása szerint „én már csak félig emlékszem, mert hülye voltam. Azt mondtam, hogy hogyan mert bemenni a cigányhoz, mikor én még az életben sem voltam nála... Lehet, hogy volt nálam benzin, nem tudom, hogy már a kezemben volt-e vagy csak akkor kaptam fel, de utána mentem a cigány házába. Ott ő az ágyban volt, ahonnan kirántottam. Én nagyon hülye voltam amiatt, hogy bement a cigányhoz. Bementem érte a cigány házába, úgy húztam ki meztelenül az ágyból és mondtam, hogy „gyerünk haza gyorsan”. Elborult az agyam. Gondolom a benzines palackkal mentem át, mert a cigánynak nem volt, de nekem volt otthon benzin... Nem tudom biztosan, de lehet, hogy vittem magammal egy öngyújtót, egy pirosat. Én, amikor bementem a cigányhoz, nem láttam őt, biztos bebújt a dunyha alá, de a cigány fia, a ..., azt mondta „itt van”, én elvesztettem a fejem és nagyon haragudtam a feleségemre, nagyon hülye voltam, meg akartam büntetni, vagy ijeszteni, mit tudom én...

Gondolom, a műanyag flakont vittem magammal, azt a két literest, amiben eredetileg megvettem a benzint... .. láthatta azt, hogy mi történt, azt hiszem. Azt kiabálta ..., hogy „ég az ágyam”. Úgy emlékszem, az ágy égve maradt, de én csak a feleségemet rángattam ki és vittem haza... Aztán már az asszony is égett, gondolom, hogy az ágyat ... oltotta el, mert az ággyal én nem foglalkoztam.

Azon nagyon felidegesítettem magam, hogy a cigány házába ment be az asszony ... Amikor bementem a ... házába, a benzines flakon már nálam volt... Nem emlékszem már rá, hogy hogy öntöttem le az asszonyt, hogy gyújtottam meg, vagy hogy oltottam el... Csak tölem lehetett a tűz, de nem emlékszem pontosan, hogy hogy történt. Csak én gyújthattam meg, mert nem volt ott más" .../nyom. iratok 587-589. oldal/.

2007. június 18. napján a gyanúsítottkénti kihallgatása során a vádlott akként nyilatkozott, hogy a korábban tanúként tett vallomását fenntartja, ám a gyanúsítás azon megfogalmazásával nem ért egyet, miszerint a sértettet „felgyújtotta”, mert már nem emlékszik pontosan az eseményekre. /nyom. iratok 1139-1141/.

A Salgótarjáni Városi Bíróságon fogatanosított kihallgatása során a vádlott kijelentette: nem ő öntötte le benzinnel a sértettet, bár nála volt a benzin és az öngyújtó is. Amikor a sértett bement ... házába, kihúzta őt az ágy alól. Ennek során a sértett kiütötte a kezében lévő benzines flakont és a benzin az ágyra és a sértetre freccsent. Ekkor a sértett megkérte őt arra, hogy gyújtsa meg, mert „meg akar halni”, erre ő /mármint a vádlott/ meggyújtotta a sértettet. /Salgótarjáni Városi Bíróság Bny. 74/2007/2. számú jkv. 2. oldala/

A fenti vallomásával egyezően adta elő a történeteket a vádlott a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányságon a további kihallgatásai során is. Előadása szerint, amikor

bement ... házába, felhúzta a takarót, látta, hogy a sértett meztelenül fekszik az ágyon. Ekkor a vádlott jobb kezével megragadta a sértett bal kezét, mivel a bal kezében a benzin volt. A sértettet jobb kézzel kirángatta az ágyból, a sértett a földre esett. Közben a szabadon lévő jobb kezével a sértett egy nagyot ütött a kezében (mármint a vádlott kezében) lévő két literes flakonra, a hirtelen ütéstől kb. fél deci benzin kilötytyent az ágyra és a heverőre, a többi pedig „ráesett véletlenül az ütéstől” a sértettre. Ezután a sértett felszólította: „most már gyűjtsd is meg”, ő pedig „szemrebbenés nélkül meggyújtotta” a házastársát. A sértett meggyújtása úgy történt, hogy a zsebében vagy a kezében lévő piros öngyújtót meggyújtotta, azt a sértett melléhez közelítette és a tűz rögtön be is lobbant. Az ágy is meggyulladt. Ezután ő /mármint a vádlott/ kezével oltani kezdte a sértettet, az időközben beszaladó ... pedig az ágyat oltotta.

A tűz eloltása után ő hazament, a sértett pedig öt-tíz perc múlva követte őt. A házastársa sérülései „csúnyák” voltak. A nyakán, a karjain, a melle alatt és a hasán lévő fekete színű összezsugorodott bőröket leszedte a sértetről. Minthogy a sértett szeme gennyes volt, Tetrán kenőccsel bekente mindkét szemét. A sértettnek „kedveskedni” akart, ezért vásárolt bort és pálinkát, azonban a sértett ezekből az italokból csak nagyon keveset fogyasztott. Mivel a sértett állapota romlani kezdett, másnap, a polgármesterei hivatal mellett lévő telefonfülkéből értesítette a mentőket. /nyom. iratok 1153-1163. oldal/

Vallomásának lényegét összegezve a vádlott elmondta: „Láttam, hogy a gyújtás előtt a feleségemre benzin lötytyen, hiszen ráesett, és a flakonnak nyitva volt a teteje. Mégis meggyújtottam, dühös voltam rá, hogy bikája van, meg hogy nem hazaszaladt meztelenül, hanem a cigányhoz. Olyan volt ez, hogy nem gondolkodtam semmin, csak csináltam, ahogy mondta, hogy „gyűjtsam meg”, meg is tettem. Nem gondolkodtam azon, hogy mi lesz vele, megsérül-e. Csak akkor ijedtem meg igazán, amikor mellém feküdt.” /nyom. iratok 1165. oldal/

A tárgyalási vallomása során a vádlott a korábbi előadásait megváltoztatta. Elismerte, hogy a vádbeli napon levetkőztette a sértettet, mégpedig azért, hogy „megutálja a bikáját”, illetve azért, hogy „hátha elszégyelli magát a falu előtt”.

A meztelen sértettel kiment a szomszéd ház elé, ám a sértett nem akart kimenni, hanem bement ...-ékhoz. Amikor bement a szomszédja házába, nem találta ott a feleségét. A bejárat ajtó mellett tartózkodó ... közölte, hogy a sértett „ott van bent, biztosan bebújt az ágyba”. Amikor bement a lakásba, a sértettet az ágyban, paplannal letakarva találta meg. Ezután kirántotta őt az ágyból és ekkor a sértett kiütötte a kezéből az öngyújtót és a benzint. Ez a flakon tulajdonképpen egy 2 literes műanyag flakon volt és 4-5 dl benzin volt benne. Állítása szerint azért volt a kezében, mert ha „jönnek a legények” el tudja őket ijeszteni. Ezután az üvegben maradt benzint a sértett magára öntötte és meggyújtotta. Eközben azt mondta, hogy „bocsáss meg”. A sértett

tehát öngyilkos akart lenni. A sértett valójában az öngyújtóval önmagát gyújtotta meg.
/38. sorsz. tjkv. 17. oldal/.

A megyei bíróság a vádlott iménti vallomásait összevetette az ügy egyéb bizonyítékaival és a tényállást a vádlott tanúként tett nyomozati beismerő vallomásának alapvető elfogadásával határozta meg, mert azt számos bizonyíték, illetve az azokból levonható logikai következtetés is megerősítette.

A vádlott vallomásainak tartalmát vizsgálva szembetűnő, hogy ... a cselekménnyel kapcsolatos előadásait többször megváltoztatta, ám a változtatásokra nézve a tárgyaláson ésszerű, elfogadható magyarázatot nem adott.

Nyilvánvalóan nem elfogadható az a magyarázat, miszerint a nyomozás során valójában nem az ő vallomását jegyzőkönyvezték, minthogy a vallomásairól készült jegyzőkönyveket 2007. augusztus 27. napjáig aláírta.

A vallomás-változtatások a következőképpen történtek:

- Első, tanúkénti kihallgatása során az élet elleni cselekménnyel a fiát, ...-t terhelte;
- ámdé, még ezen kihallgatása során a vallomását gyökeresen megváltoztatta és teljes körűen beismerte a bűncselekmény elkövetését.
- Később, a nyomozás során ezt a vallomását - büntetőjogi felelősségének mérséklése érdekében - némileg módosította.
- Végül a tárgyaláson odáig ment, hogy az ölési cselekményt öngyilkossággként próbálta beállítani.

A fentiek tükrében saját vallomását is alapul véve mindenekelőtt le kell szögezni; hogy a vádlottnak a ...-ra tett terhelő vallomása objektíve és szubjektíve is hamis, vagyis a vádlott hamisan vádolta a fiát a bűncselekmény elkövetésével.

Ami a cselekmény közvetlen előzményeit illeti, a megyei bíróság a vádlott nyomozati tanúvallomása alapján állapította meg azt, hogy ... a vádbeli napon ismételten levetkőztette a sértettet, kizavarta őt a lakásból, majd a sértett a szomszédos házba, ... házába menekült, ahol a vádlott rövid keresés után megtalálta őt. Ezt ugyanis ... megerősítette, amikor elmondta: a sértett a vádlott elöl az ő lakásába menekült. A vádlott kereste őt a lakásban, ám nem találta meg őt nyomban, így amikor a lakást átkutatva a vádlott kijött az udvarra, közölte a vádlottal, hogy a sértett a lakásban van.

Ellentét volt ... és a vádlott vallomása között tekintetben, hogy a sértett teljesen mezítelenül vagy ruhában bújt-e el ... lakásában. A vádlott határozottan állította, hogy a sértett mezítelen volt, ám ... arról tett említést, hogy egy piros színű ruha volt a

sértetten. Ebben a kérdésben a megyei bíróság a vádlott vallomását fogadta el ítélezése alapjául, mert álláspontja szerint a meglehetősen alacsony intellektusú ... a tárgyaláson már pontatlanul emlékezett az esemény részleteire.

Azt, hogy a sértett ... lakásában, pontosabban az egyik szobában az ágy mellett megégett, a vádlott vallomása, ... vallomása, illetőleg a helyszíni szemle adatai is igazolják. /nyom. ir. 283.-284. o.; 353. o./

Minthogy a vádlott és ... vallomása szerint a cselekménykor ... lakásában a vádlotton és a sértetten kívül más személy nem tartózkodott, ...-on kívül más személy elkövetőként nem jöhet szóba.

A vádbeli esemény, a sértett testének megégése véletlenszerű baleset sem lehetett. Erre nézve ugyanis semmiféle adat nem merült fel és erre a vádlott sem hivatkozott.

Ezt követően a bíróság behatóan vizsgálta: a sértett halála lehet-e öngyilkosság következménye, vagyis elfogadható-e a vádlott tárgyaláson tett vallomása, miszerint a benzin egy része véletlenszerűen a sértett testére löttyent, majd pedig a még műanyag palackban lévő benzinnel a sértett leöntötte, majd a vádlott piros színű öngyújtójával felgyújtotta magát.

Ezt a kérdést a megyei bíróság nemlegesen döntötte el, mert álláspontja szerint az ezzel kapcsolatos vádlotti előadás több vonatkozásban is megcáfолható.

Mindenekelőtt aggályossá teszi a vádlott állítását az a körülmény, hogy csak a tárgyaláson hivatkozott erre, a nyomozás során még másképpen adta elő az eseményeket. A nyomozás során azt nyilatkozta, hogy ugyan véletlenszerűen ömlött a benzin a sértett testére, ám nem a sértett, hanem ő /mármint a vádlott/ gyújtotta meg a sértett testét annak kifejezett kérésére.

A vádlott állítását a cselekménysor belső logikája is cáfolja. A megállapított tényállásból ugyanis az derül ki, hogy a sértett menekült a vádlott elől és elbújt a szomszéd házában. A vádlott volt az, aki indulattól eltelve - kezében egy palack benzinnel és öngyújtóval - keresni kezdte a sértettet, és meg is találta őt a szomszéd ágyában elbújva. Ezek a körülmények aligha szólnak a sértett öngyilkossága mellett. Éppen ellenkezőleg: arra utalnak, hogy a vádbeli cselekményt a vádlott követte el.

A sértett öngyilkossága ellen szól az is, hogy a vádlott gyermekei nem erősítették meg azt a vádlotti állítást, miszerint a sértett öngyilkosságra készült, illetve volt már öngyilkossági kísérlete: Ezt a vádlotti állítást ifj. ..., ...és ... kifejezetten megcáfолta.

A sértett öngyilkosságát cáfolja ... vallomása is. ...ugyanis a tárgyaláson határozottan állította, hogy amikor a vádlott a sértett után bement a lakásba, hallotta, hogy „... segítségért kiabált”. /69. sorsz. tjkv. 14-16. oldal/

Mindezek a körülmények - a megyei bíróság álláspontja szerint - egyértelműen arra utalnak, hogy az adott esetben nem öngyilkosság történt, hanem a vádlott volt az, aki a házastársát felgyújtotta.

De az öngyilkosság lehetőségét cáfolja az is, ahogyan a vádlott a sértett megégése után viselkedett. Igaz ugyan, hogy a sértett meggyújtása után rádöbbenően tettének következményeire, az égő sértettet igyekezett eloltani, ám körülbelül egy napig nem intézkedett annak érdekében, hogy a sértett megfelelő kórházi gyógykezelésben részesüljön, vagyis nem értesítette a mentőket.

Ha ugyanis a sértett önmagát gyújtotta volna fel, a vádlott nyilvánvalóan gondoskodott volna a megfelelő orvosi segítségről. Ez elemi érdeke lett volna, már csak azért is, hogy a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatosan reá vetődő gyanút elhárítsa. A vádlott azonban nem gondoskodott a megfelelő orvosi ellátásról, így az ésszerű emberi gondolkodás alapján arra a következtetésre lehet jutni: azért nem teljesítette a segítségnyújtással kapcsolatos elemi emberi kötelességét, mert a bűncselekményt ő követte el, és tartott a felelősségrevonástól.

Nyilvánvalóan nem fogadható el a vádlottnak a nyomozási bíró előtt tett vallomásával kapcsolatos tárgyalási magyarázata sem.

A nyomozási bíró előtt a vádlott akként adta elő a történeteket, hogy amikor kihúzta az ágyból a sértettet, a sértett kiütötte a kezében lévő flakont és a flakonban lévő benzint az ágyra és a sértetre freccsent. Miután a sértett megkérte, hogy gyújtsa meg, mert „meg akar halni”, eleget tett a sértett kérésének és meggyújtotta őt.

A vádlott az iménti vallomásának elétárása után a tárgyaláson azt nyilatkozta: úgy mondta el a történeteket, ahogy az a jegyzőkönyvben szerepel, de mégsem úgy történt a cselekmény. Azért mondta el így a cselekményt, mert „meg akartam menteni a feleségemet, inkább magamra vállaltam, azt hittem, ha magamra vállalom, akkor jobban meggyógyul”. /38. sorsz. tjkv. 19. oldal/. A vádlott fenti magyarázata ellentétes a józan emberi gondolkodás elemi szabályaival, ezért elfogadhatatlan.

Csak megjegyzi a bíróság, amennyiben a vádlottnak a nyomozási bíró előtt és a nyomozás során tett vallomása a valóságot tükrözné, vagyis a vádlott kifejezetten a sértett kérésére gyújtotta volna őt fel, ez a körülmény a vádlott büntetőjogi felelősségét alapjaiban nem befolyásolná, legfeljebb annak mértékét csökkentené.

A vádlott nem cáfolható vallomásai szerint a mentők kihívása helyett, maga próbált gondoskodni a sértett ápolásáról, illetve ellátásról: a sértett szemét Tetrán kenőccsel kente be, a megfeketedett bőrt letépte a testéről, majd a sértettet szeszesitallal kínálta

/ahogy a vádlott fogalmazott: így próbált meg „kedveskedni” neki/. Ezeket a ténybeli mozzanatokot a megyei bíróság ítélezése alapjául elfogadta.

Amint az - a tényállás alapjául elfogadott - ... tanúvallomásából kiderül: a vádlott 2007. június 18-án felkereste őt az orvosi rendelőben és kihívta őt a feleségéhez, ám nem tett arról említést, hogy valójában mi történt, és a sértett milyen súlyos sérüléseket szenvedett el. Amikor a tanú megkérdezte a vádlottat, hogy nem bántalmazta-e ismét a házastársát és a sértett betegsége vajon nem ezzel a bántalmazásával áll összefüggésben, a vádlott kitérő választ adott. A kora délutáni órákban a vádlott hívására kiment a sértetthez, ám a házba nem tudott bemenni, mert az zárva volt.

A megyei bíróság a sértett égési sérüléseinek jellege, a halál oka, a keletkezett sérülések és a halál közötti közvetett okozati összefüggés tekintetében maradéktalanul elfogadta dr. Hubai Márta igazságügyi orvosszakértőnek a tárgyaláson kellőképpen megmagyarázott és kiegészített szakvéleményét.

A 7. tényállási pontban leírt tényállást a megyei bíróság a Salgótarjáni Városi Bíróság B. 368/2005/2. számú ítélete alapján határozta meg.

..., ... és ... tanú érdemi vallomást nem tett, ..., a vádlott testvére pedig mentességi jogával élve nem tett vallomást.

A megyei bíróság ... és ... ismételt idézését és tanúkénti kihallgatását mellőzte, minthogy a tényállás e tanúk kihallgatása nélkül is kellőképpen tisztázható volt.

IV. A jogi indokolás

A megyei bíróság a megállapított tényállás alapján következtetést vont le ... vádlott bűnösségére és a vádlottnak a tényállási rész 5. és 6. pontban leírt cselekvőségét a Btk. 166. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés d/ és f/ pontja szerint minősülő különös kegyetlenséggel és több emberen elkövetett emberölés Btk. 16. §-a szerinti kísérletének minősítette.

A 6. pontban leírt tényállás lényege szerint a vádlott - indulattól eltelve - a szomszéd házba menekülő meztelen sértett felső testét benzinnel leöntötte, majd őt öngyújtóval

meggyújtotta. A sértett III. fokú égési sérüléseket szenvedett el és halála a vádlott cselekvőségével közvetett okozati összefüggésben következett be.

A cselekmény tárgyi tényezőit, a köztudottan gyúlékony anyag, a benzin használatát, valamint a vádlott indulati állapotát figyelembe véve, a megyei bíróság megítélése szerint arra kell következtetni: a cselekvés pillanatában a vádlott tudata átfogta a cselekménye súlyos eredménylehetőségét, a sértett halálának a realitását, s ezt kifejezetten kívánta is, vagyis a bűncselekményt egyenes szándékkal hajtotta végre.

A vádlott nyilvánvalóan felismerte azt, hogy égésgyorsító szerrel, a benzinnel leöntött sértett lángra lobban és a testének jelentős részére kiterjedő, súlyos fokú égési sérüléseket szenved el, s ebbe belehalhat. Ez ugyanis olyan elemi ismeret, amellyel a kellő élettapasztalattal rendelkező vádlott nyilvánvalóan rendelkezett.

A tényállásból kiderül az is, hogy a vádlott, rádöbbenve tettének következményeire, oltani kezdte a sértettet.

Ám ez - a megyei bíróság megítélése szerint - csupán arra utal, hogy a vádlottnak az ölésre utaló szándéka a sértett meggyújtását követően megszűnt.

Az ítélezési tapasztalatok ugyanis azt mutatják, hogy az elkövető szándéka a cselekvés folyamán többször is változhat, így például direkt ölési szándék ki is aludhat.

Az 5. tényállási pontban írtak szerint a vádlott a folyosón tartózkodó fia mellé lépett, a haját és a pólóját leöntötte néhány deci benzinnel, azért hogy őt felgyújtsa. Ám a sértett éberségének és lélekjelenlétének köszönhetően erre nem kerülhetett sor, ugyanis a sértett kiütötte a vádlott kezében lévő újságpapírt és öngyújtót.

Ez utóbbi cselekmény minősítésével kapcsolatban a megyei bíróság abból indult ki, hogy a Btk. 166. § /1/ bekezdésében meghatározott emberölés tényállása úgynevezett nyitott törvényi tényállás. A törvény nem részletezi a különféle elkövetési magatartásokat, „a megölés” bármilyen erre alkalmas módon tevékenységgel, de akár mulasztással is - megtörténhet.

Nem vitás, hogy a cselekmény külső képe szintén emberölési szándékot tükröz. Kérdésként vetődhet fel, hogy a vádlott a fenti magatartásával az emberölés előkészületét, avagy annak kísérletét valósította-e meg.

Abban az esetben, ha az elkövető ölésre irányuló szándéka fennáll, a kísérlet megállapításának objektív kritériumok alapján kell történnie. Ha az ölési szándékkal véghezvitt magatartás az emberi életet oly módon veszélyezteti, hogy az a halálos eredmény bekövetkezésének a reális lehetőségét rejti magában, az emberölés kísérlete

megállapításának van helye. Az emberölés kísérletét mindenkor a konkrét történeti tényállás elemzése útján lehet megállapítani.

A vádbeli esetben a vádlott a fia sérelmére az ölési cselekményt úgy kívánta megvalósítani, hogy a haját és a felső ruházatát leöntötte néhány deciliternyi benzinnel, majd pedig a kezében lévő összegyűrt újságpapírral, illetve öngyújtóval megpróbálta őt lángra lobbantani, ám ez nem sikerült, minthogy a sértett a vádlott kezéből kiütötte a papírdarabot, illetve az öngyújtót.

Az ölési cselekmény tehát az adott esetben két mozzanatú volt, amelyből az első mozzanat, a sértett leöntése meg is történt. Figyelemmel arra, hogy a sértett felgyújtással való megölése az adott esetben szükségképpen feltételezte az égésgyorsító használatát, és a sértettnek benzinnel való leöntése ténylegesen meg is történt, a megyei bíróság megítélése szerint a vádlottnak a tényállásban leírt tevékenysége, a sértett testének benzinnel való leöntése, az ölési cselekmény véghezvitelének a megkezdését jelentette, ennél fogva a vádlott ifj. ... viszonylatában az emberölés kísérletét valósította meg.

A megyei bíróság a vádlott cselekményeit különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének minősítette.

Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az emberölés akkor minősül különös kegyetlenséggel elkövetettnek, ha - a tárgyi oldalról szemlélve - annak véghezvitele az élet kioltásával rendszerint együtt járó kegyetlenséget meghaladó rendkívüli embertelenséggel történik, avagy - az alanyi oldalról nézve - a cselekmény olyan testi szenvedést vagy lelki gyötrelmet okoz a sértettnek, amely az emberi élet kioltásával együtt járó szenvedést, gyötrelmet lényegesen meghaladja.

A vádbeli cselekmény a tárgyi oldalról nézve, a szóban forgó minősített eset alá esik, hiszen a vádlott a bűncselekményt a szokásostól lényegesen eltérő embertelenséggel, lelketlenséggel, az általa folyamatosan bántalmazott házastársa emberi méltóságának mély megalázásával, másokban félelmet és iszonyatot keltő módon hajtotta végre.

Ámde alanyi oldalról szemlélve is megvalósult a szóban forgó elkövetési mód, hiszen a tűzhalál köztudomásúan nagy szenvedésérzettel járó halálnem, s ennél fogva a sértett az átlagot messze meghaladó kínokat élt át.

Nem szorul bővebb kifejtésre az sem, hogy a vádlott tudata az elkövetés különösen kegyetlen módját is átfogta.

A megyei bíróság a vádlott cselekvőségét a Btk. 166. § /2/ bekezdésének f/ pontjában meghatározott, több emberen elkövetett emberölés büntetteként is minősítette.

A Btk. ezen minősített eset beiktatásával törvényi egységet létesít, kizárva az emberölési cselekmények bűnhalmazatát. A törvényi egység szempontjából közömbös, hogy a több emberen elkövetés időben és térben elkülönülten vagy éppen ellenkezőleg: azonos térbeli és időbeli összefüggések között, akár azonos, akár különböző ölési magatartások révén valósul meg. Csupán az szükséges, hogy valamennyi ölési rész-cselekmény, illetve valamennyi sértett vonatkozásában az ölési cselekmény mind az alanyi, mind a tárgyi oldal ismérveit szemlélve, önmagában is emberölésnek, legalább emberölés kísérletének legyen értékelhető.

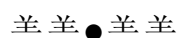
Minthogy a fenti kritériumok az adott esetben maradéktalanul megvalósultak, ezért a vádlott cselekvősége a Btk. 166. § /2/ bekezdése f/ pontja szerint is minősül.

A vádlott a 4. tényállási pontban leírt azon magatartásával, hogy ...-nak 8 napon túl gyógyuló csonttöréses sérülést okozott, megvalósította a Btk. 170. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntettét.

A tényállás 4. és 6. pontjában leírt azon magatartásával pedig, hogy az általa rendszeresen bántalmazott sértett ruháját letépve, kizavarta őt az utcára, elkövette a Btk. 175. § /1/ bekezdésébe ütköző és a /3/ bekezdés d/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős érdeksérelmet okozó személyi szabadság megsértésének büntettét. Nem vitás ugyanis, hogy a vádlott a szóban forgó magatartásával tartózkodási helyének elhagyására kényszerítette a sértettet, illetve ruházatának letépésével és meztelenül történő kizavarásával - a női becsület és a társadalmi megbecsülés sérelmében megmutatkozó - immaterális hátrányt okozott neki.

Minthogy a vádbeli esetben a folytatólagosság Btk. 12. § /2/ bekezdésében írt anyagi jogi feltételei maradéktalanul fennállottak, a megyei bíróság a vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

Minthogy a vádlott a most elbírált cselekményeit a Salgótarjáni Városi Bíróság B. 368/2005/2. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás hatálya alatt követte el, a megyei bíróság a Btk. 73. § /2/ bekezdésének alkalmazásával az ítéletnek próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette, ám a vádlott bűnösségét a közveszéllyel fenyegetés vétségében most nem mondta ki, bár ezt a cselekményt is elbírált.

Az új Be. rendelkezése szerint a bíróság a próbára bocsátásról bűnösséget megállapító ítélettel dönt. Az ítélkezési gyakorlat szerint, ha a vádlott bűnösségét a próbára bocsátása előtt, illetve alatt elkövetett bűncselekmény miatt állapítja meg és a korábbi próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi, a próbára bocsátást pedig megszünteti, nem mondja ki bűnösnek a vádlottat abban a bűncselekményben, amely miatt a bűnösség megállapítása mellett korábban már próbára bocsátották, de ezt a cselekményt is elbírálja, és valamennyi cselekményért szab ki halmazati büntetést, illetve alkalmaz intézkedést.

Ez azonban csak arra az esetre vonatkozik, amikor már a próbára bocsátás is az új Be. hatályba lépését követően, annak szabályai szerint történt. /a Legfelsőbb Bíróság 2003.El.II. C.3/9. számú állásfoglalása az új Be. egyes rendelkezéseivel kapcsolatban/

A megyei bíróság a következő büntetéskiszabási tényezőket tárta fel és értékelte:

Nagy nyomatékkan súlyosító körülményként értékelte az élet elleni cselekmények országos és területi gyakoriságát, növekvő tendenciáját, azt, hogy a vádlott a bűncselekményeket a hozzátartozói: fia és a gyenge fizikuma miatt védekezésre korlátozottan képes felesége sérelmére valósította meg.

Súlyosít továbbá az, hogy a vádlott a bűncselekmények nagy részét ittas állapotban követte el. Ezen tényező nyomatéka igen nagy, hiszen nem pusztán egy alkalmi leittasodás, hanem az alkoholizáló életvitel miatt kialakult személyiségtorzulás is szerepet játszott a bűncselekmények elkövetésében, bár az igazságügyi elmeorvos szakértő szerint a vádlott nem tekinthető alkoholistának.

Súlyosító körülményként értékelte a megyei bíróság a többszörös bűnhalmazatot, a vádlott többszörösen büntetett előéletét, illetve azt is, hogy a vádlott az emberölés büntetében kriminológiai értelemben visszaesőnek minősül, hiszen korábban már emberölés büntetvének kísérlete miatt is elítélték.

A megyei bíróság súlyosítóként vette számba továbbá azt, hogy az ölési cselekmény kétszeresen minősül, azt, hogy a jelentős érdeksérelmet okozó személyi szabadság megsértésének büntettét a vádlott folytatólagosan követte el, illetve azt, hogy a vádlott élet elleni cselekménye a helyi közvéleményt felzaklatta.

Enyhítőként értékelte a vádlott idős korát, beszámítási képességének enyhe fokú korlátottségát, azt, hogy az élet elleni cselekmény kísérleti szakban rekedt, illetve azt, hogy a ... sérelmére megvalósított élet elleni cselekmény tekintetében az elkövetési magatartás és a beállott eredmény között az okozati összefüggés csak közvetett.

A vádlott többszörösen büntetett előéletű, agresszivitásra hajlamos, öntörvényű, összeférhetetlen személy, aki a megállapított tényállás szerint az utóbbi években rendszeresen bántalmazta a feleségét. A most elbírált bűncselekményeket hozzátartozói, nagykorú fia, illetve gyenge fizikai állapota miatt védekezésre csak korlátozottan képes házastársa sérelmére valósította meg. A felesége sérelmére elkövetett élet elleni cselekmény rendkívüli brutalitást és elvetemültséget tükröz.

Az elbíralt bűncselekmények jogi minősítését, nagy tárgyi súlyát, a vádlott nagyfokú személyi társadalomra veszélyességét, antiszociális beállítottságát, és az imént értékelt büntetéskiszabási tényezőket figyelembe véve, a megyei bíróság megítélése szerint a vádlottal szemben - idős kora ellenére - a törvény szigorát kell alkalmazni.

A megyei bíróság álláspontja szerint az élet elleni cselekmények elszaporodottsága, ezen belül a családon belül elkövetett erőszakos cselekmények aggasztó mértékű növekedése a társadalom eddiginél hatékonyabb védelmét indokolja. Ez a követelmény pedig az általános megelőzés szempontjainak előtérbe helyezését teszi szükségessé.

Prioritást biztosítva a generális prevenciónak, a megyei bíróság a vádlottat a Btk. 40. §-ának /1/ bekezdésének alkalmazásával életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélte, amelyet a Btk. 42. § /1/ bekezdése alapján fegyházban kell végrehajtani.

A megyei bíróság nem látott indokot arra, hogy a vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből kizárja.

Minthogy a bíróság az életfogytig tartó szabadságvesztés olyan élet elleni bűncselekmény miatt szabta ki, amelynek büntethetősége nem évül el, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Be. 47/A. §-a /2/ bekezdésének alkalmazásával - a vádlott életkorát is figyelembe véve - a törvényi minimumban, vagyis 30 évben határozta meg.

A bűncselekmények kimagasló tárgyi súlya és jellege folytán a vádlott méltatlannak mutatkozik arra, hogy a közügyekben részt vegyen.

Ezért mellékbüntetésül a Btk. 53. §-a és 55. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint eltiltotta őt a közügyek gyakorlásától.

A megyei bíróság a Btk. 99. § /1/ és a /2/ bekezdése alapján rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról.

A vádlottnak a tényállási rész 3. pontjában leírt cselekvősége alkalmas a Btk. 170. § /1/ bekezdésébe ütköző és minősülő könnyű testi sértés vétsége, illetve a Btk. 271. § /1/ bekezdésében meghatározott garázdaság vétségének a megállapítására.

A megyei bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy ezen bűncselekményeknek a vád tárgyává tett élet elleni és személy elleni jelentősebb súlyú bűncselekmények mellett a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából nincs jelentőségük, ezért a szóban forgó bűncselekmények miatt a büntető eljárást a Be. 332. §-a /2/ bekezdésének alkalmazásával a rendelkező rész szerint megszüntette.

A bűncselekmények elkövetéséhez eszközül használt tárgyak elkobzásával kapcsolatos rendelkezés a Btk. 77. § /1/ bekezdésnek a/ pontján alapul.

A megyei bíróság a Be. 150. §-a /1/ bekezdésének alkalmazásával intézkedett a bűnjelként kezelt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről és a /8/ bekezdése alapján ezen értéket nem képviselő tárgyak megsemmisítéséről.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezés a Be. 338. § /1/ bekezdésének rendelkezésén alapul.

Az elhalasztott tárgyaláson felmerült bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli, az egyéb költségeket pedig, minthogy a megyei bíróság megállapította a vádlott bűnösségét a terhére rótt bűncselekményekben, a vádlott köteles megfizetni.

Balassagyarmat, 2009. június hó 10.

Dr. Kovács István sk. a tanács elnöke, az aláírásban akadályozott Nemszilaj Katalin és Molnár János ülnökök helyett is.